

Florentinum, recepcce A
Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1, Česká republika
Tel.: +420 255 000 111

Titanium Business Complex
Nové sady 996/25, 602 00 Brno, Česká republika
Tel.: +420 545 423 420

Centrum Zuckermandel
Žižkova 7803/9, 811 02 Bratislava, Slovenská republika
Tel.: +421 232 113 900

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 6
657 40 Brno

Datovou schránkou

Ke sp. zn. Ars 4/2022

V Praze dne 10. listopadu 2022

Stěžovatel: město Dobříš

se sídlem Mírové náměstí 119, 263 01 Dobříš

*právně zastoupen Mgr. Markem Vojáčkem, ev. č. ČAK 09672, advokátem
a společníkem HAVEL & PARTNERS s. r. o., advokátní kancelář, se sídlem Na
Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1*

Navrhovatel: Přípravný výbor pro konání místního referenda ve městě Dobříš ve složení:

- 1) Helena Kahounová, nar. 2. 4. 1946, trvale bytem Plk. B. Petroviče 219, 263 01 Dobříš;
- 2) Miloslav Vodička, nar. 29. 4. 1972, trvale bytem Na Kole 1970, 263 01 Dobříš;
- 3) Ludmila Fišerová, nar. 30. 12. 1960, trvale bytem Přímá 1405, 263 01 Dobříš;
- 4) Jitka Holcová, nar. 12. 4. 1962, trvale bytem Havlíčkova 617, 263 01 Dobříš;
- 5) Václav Hůla, nar. 6. 4. 1953, trvale bytem Nerudova 481, 263 01 Dobříš.

DOPLNĚNÍ KASAČNÍ STÍŽNOSTI STĚŽOVATELE

**proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022,
č. j. 43 A 69/2022 – 64**

1. Dne 27. 9. 2022 vydal Krajský soud v Praze („**Krajský soud**“) usnesení č. j. 43 A 69/2022 – 64 („**Napadené usnesení**“), kterým bylo vyhověno návrhu navrhovatele, Přípravného výboru pro konání místního referenda ve městě Dobříš („**Přípravný výbor**“), na vyhlášení místního referenda, a bylo tak vyhlášeno místní referendum na území města Dobříše, které se má konat současně s volbou prezidenta republiky ve dnech 13. a 14. 1. 2023. Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 29. 9. 2022.
2. Stěžovatel podal dne 10. 10. 2022 v zákonné lhůtě proti Napadenému usnesení blanketní kasační stížnost. Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele usnesením ze dne 12. 10. 2022, č. j. Ars 4/2022 – 11 („**Usnesení**“), aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení Usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které Napadené usnesení napadá. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 13. 10. 2022.
3. Stěžovatel tímto v souladu s § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů („**s. ř. s.**“), ve stanovené lhůtě doplňuje svou kasační stížnost následovně.

I.

ÚVOD A SHRnutí SKUTKOVÝCH OKOLNOSTÍ

4. Přípravný výbor podal dne 22. 6. 2022 Městskému úřadu Dobříš („**Městský úřad**“) návrh na konání místního referenda („**Návrh na konání referenda**“) dle § 10 zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů („**zákon o místním referendu**“). V Návrhu na konání referenda byly vymezeny 3 otázky, o kterých Přípravný výbor navrhoval konat místní referendum („**Místní referendum**“), a které zněly následovně:
  - a) *Souhlasíte, aby zastupitelstvo města Dobříš bez zbytečných odkladů a v souladu s právními předpisy schválilo takovou změnu územního plánu města Dobříš, která v lokalitě Brodce vyjme ze zastavitelných ploch pozemky, které jsou k dnešnímu dni ve vlastnictví města Dobříše, s výjimkou pozemku parcelní číslo 1896/194 v katastrálním území Dobříš, který je zařazen do plochy využitelné pro občanské vybavení – tělovýchovné a sportovní zařízení?*
(„**Otázka č. 1**“);
  - b) *Souhlasíte, aby zastupitelstvo města Dobříš zachovalo v územním plánu stanovené zásady etapizace, kde je mimo jiné určeno, že z obytných ploch by neměla být zahajována výstavba v dalších lokalitách do doby realizace velké většiny rodinných domů v lokalitách: Nad Papežem, Javorová, Na Kole, Západní zóna, a při nejbližší změně územního plánu upřesnilo, že velkou většinou se v tomto rozumí nejméně 85 %?*
(„**Otázka č. 2**“);
  - c) *Má územní plán města Dobříše i jeho změny vylučovat rozšíření možnosti zástavby v okolní krajině oproti současnému stavu v lokalitách, které jsou k dnešnímu dni nezastavěným územím, s výjimkou případů, kdy by nutnost změny vyplývala z právního předpisu nebo kdyby se jednalo o veřejně prospěšné stavby?*
(„**Otázka č. 3**“; společně jako „**Vymezené otázky**“).

Přípravný výbor navrhoval termín konání referenda souběžně s termínem konání komunálních voleb ve dnech 23. a 24. 9. 2022, popřípadě v termínu konání voleb prezidenta republiky.

Městský úřad posoudil Návrh na konání referenda a předložil jej zastupitelstvu města Dobříš („Zastupitelstvo“).

5. Vzhledem k tomu, že Návrh na konání referenda byl stěžovateli předložen dne 22. 6. 2022 a nejbližší zasedání Zastupitelstva bylo naplánováno na 23. 6. 2022 („**26. zasedání Zastupitelstva**“), nebylo ze strany stěžovatele možné posoudit splnění náležitostí Návrhu na konání referenda tak, aby mohlo být jednání o tomto návrhu zařazeno na program 26. zasedání Zastupitelstva. Na 26. zasedání Zastupitelstva byl proto projednáván pouze dokument zpracovaný tajemníkem Městského úřadu s názvem „Informace o návrhu na vyhlášení místního referenda o další zástavbě ve městě Dobříši a okolí“. Po projednání tohoto dokumentu bylo Zastupitelstvem přijato usnesení č. 6/26/2022/ZM, kterým Zastupitelstvo (i) deklarovalo, že bere na vědomí přijetí Návrhu na konání referenda a (ii) uložilo „*městskému úřadu před předložením návrhu radě města dle § 12 odst. 4 zákona o místním referendu ověřit, zda jsou otázky položeny jednoznačně ve smyslu § 8 odst. 3 zákona o místním referendu a zda nejsou otázky položené v místním referendu v rozporu s právními předpisy nebo zda by rozhodnutí v místním referendu nemohlo být v rozporu s právními předpisy ve smyslu § 7 písm. d) zákona o místním referendu.*“
6. Jelikož se 26. zasedání Zastupitelstva stalo v jeho průběhu neusnásenischopným, konalo se dne 30. 6. 2022 náhradní zasedání Zastupitelstva („**27. zasedání Zastupitelstva**“), na kterém byly projednávány pouze dosud neprojednané body z 26. zasedání Zastupitelstva.
7. Posouzení Návrhu na konání referenda ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o místním referendu bylo stěžovatelem formálně dokončeno dne 30. 6. 2022, a patnáctidenní zákonná lhůta byla tedy dodržena. Zmocněnkyně Přípravného výboru, paní Helena Kahounová, nar. 2. 4. 1946, trvale bytem Plk. B. Petroviče 219, 263 01 Dobříš, byla o této skutečnosti vyrozuměna přípisem ze dne 8. 7. 2022, č. j. MDOB 66536/2022/Hor, který byl zmocněnkyni Přípravného výboru doručen dne 12. 7. 2022.
8. Na základě žádosti 7 členů Zastupitelstva ze dne 20. 7. 2022 podané v souladu s § 92 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů („**zákon o obcích**“) svolal starosta stěžovatele zasedání Zastupitelstva na den 8. 8. 2022 („**28. zasedání Zastupitelstva**“). Na 28. zasedání Zastupitelstva však nebyla přítomna nadpoloviční většina jeho členů, a proto Zastupitelstvo nebylo dle § 92 odst. 3 zákona o obcích usnásenischopné.
9. Dne 22. 8. 2022 se konalo náhradní zasedání Zastupitelstva („**29. zasedání Zastupitelstva**“), na kterém byl Návrh na konání referenda projednáván jako 3. bod programu. Pro vyhlášení konání referenda hlasovalo 6 členů Zastupitelstva, 8 členů hlasovalo proti a 7 členů se jednání Zastupitelstva neúčastnilo. Návrh na konání referenda proto nebyl přijat. Referendum o žádné z otázek obsažených v návrhu na konání referenda tedy nebylo vyhlášeno.
10. Přípravný výbor podal dne 28. 8. 2022 Krajskému soudu v Praze návrh na vyhlášení místního referenda („**Návrh na vyhlášení referenda soudem**“) podle § 91a odst. 1 písm. b) s. ř. s. V něm Přípravný výbor požadoval vyhlášení místního referenda souběžně s prvním kolem voleb prezidenta republiky, tedy ve dnech 13. a 14. 1. 2023.
11. Dne 30. 8. 2022 byla stěžovateli doručena výzva Krajského soudu ze dne 30. 8. 2022, č. j. 43 A 69/2022-42, ve které byl vyzván, aby ve lhůtě jednoho týdne předložil úplný spis týkající se návrhu na konání místního referenda a aby se v téže lhůtě písemně vyjádřil k Návrhu na vyhlášení referenda soudem.

12. Stěžovatel požadovaný spisový materiál řádně předložil a k Návrhu na vyhlášení referenda soudem se vyjádřil dne 5. 9. 2022 („Vyjádření stěžovatele k návrhu“). Ve Vyjádření stěžovatele k návrhu stěžovatel podrobně rozvedl, proč s vyhlášením Místního referenda nesouhlasí, resp. uvedl důvody, pro které nelze Místní referendum konat. Místní referendum o Vymezených otázkách nelze vyhlásit, neboť o nich je nepřípustné konat referendum ve smyslu § 7 písm. d) zákona o místním referendu, tzn. že Vymezené otázky jsou v rozporu s právními předpisy, jakož i rozhodnutí v místním referendu by mohlo být v rozporu s právními předpisy. Z tohoto důvodu stěžovatel navrhl, aby soud Návrh na vyhlášení referenda soudem zamítl jako nedůvodný.
13. Dne 27. 9. 2022 vydal Krajský soud Napadené usnesení, kterým bylo vyhověno návrhu Přípravného výboru a bylo vyhlášeno Místní referendum, které se má konat současně s volbou prezidenta republiky ve dnech 13. a 14. 1. 2023.
14. Krajský soud neuznal námitky uplatněné stěžovatelem ve Vyjádření stěžovatele k návrhu jako důvodné, a naopak dospěl k nesprávnému závěru, že otázky obsažené v Návrhu na vyhlášení referenda soudem jsou přípustné, resp. je přípustné o nich konat Místní referendum. Jelikož Krajský soud věc nesprávně posoudil a dospěl k nesprávným závěrům, zatížil napadené usnesení vadou nezákonnosti. Z uvedeného důvodu podal stěžovatel proti napadenému usnesení kasační stížnost, jejíž odůvodnění doplňuje níže.

II.

NÁVRH NA PŘIZNÁNÍ ODKLADNÉHO ÚČINKU

15. Obecně platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Dle ustanovení § 107 s. ř. s. však může Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek přiznat. V takovém případě se ustanovení § 73 odst. 2 až odst. 5 s. ř. s. užití přiměřeně.
16. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud usnesením přiznává kasační stížnosti odkladný účinek na návrh stěžovatele po vyjádření žalovaného (v posuzované věci po vyjádření navrhovatele), a to za kumulativního splnění tří níže uvedených podmínek:
  - a) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly újmu,
  - b) tato újma je pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a
  - c) přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
17. Hlavním smyslem a účelem tohoto institutu je i dle rozhodovací praxe správních soudů to „*aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutím správního orgánu, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) správní rozhodnutí, bylo možno výjimečně docílit toho, aby po dobu přezkumu napadené správní rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky.*“¹
18. Citovaný závěr Nejvyššího správního soudu platí ve smyslu § 107 s. ř. s. obdobně ve vztahu k napadeným soudním rozhodnutím, a to především ve vztahu k těm, které mají přímé právní účinky do právní sféry nejen jeho adresátů. Napadené usnesení má přitom přímé účinky do sféry

---

¹ Viz usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 77/2005 publikované pod č. 786/2006 Sb. r. NSS.

nejen Přípravného výboru a obce, ale především také do sféry všech obyvatel obce, neboť podstatným způsobem zasahuje do problematiky výstavby ve významné části území obce.

19. Jak stěžovatel podrobně rozvádí níže, pro vyhlášení místního referenda nejsou splněny zákonné podmínky. Znění otázek tak, jak jsou Napadeným usnesením vyhlášeny, je v rozporu se zákonem o místním referendu, a to zejm. z důvodů, že:
- Konání referenda o Otázce č. 1 je nepřipustné pro rozpor se zákonem ve smyslu § 7 písm. d) zákona o místním referendu a z důvodu uvedeného v § 7 písm. e) zákona o místním referendu;
  - Otázka č. 2 není jednoznačně vymezena, a je tedy v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu, neboť nejsou jednoznačně vymezeny lokality, kterých by se měla regulace týkat, a současně není zřejmé, z jakého základu by se měla hodnota „85 %“ počítat a co tato hodnota obnáší; rovněž je znění Otázky č. 2 nepřipustné ve smyslu § 7 písm. D) zákona o místním referendu a z důvodu uvedeného v § 7 písm. e) zákona o místním referendu;
  - Otázka č. 3 není jednoznačně vymezena, a je tedy v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu a konání referenda ohledně této otázky je nepřipustné dle § 7 písm. d) zákona o místním referendu, neboť by mohla zavázat orgány města k přijetí územního plánu či jeho změny v rozporu se zákonem.
20. Otázky vyhlášené v místním referendu jsou tedy v rozporu se zákonem o místním referendu a právní následky jejich přijetí by způsobily stěžovateli i jeho občanům významnou a neodčinitelnou újmu. Dokud nebude o zákonnosti Vymezených otázek a o zákonnosti posouzení věci Krajským soudem rozhodnuto, nemůže být Místní referendum realizováno. Pokud by proběhlo Místní referendum dříve, než rozhodne Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti, ztratil by přezkum Napadeného usnesení Nejvyšším správním soudem zcela svůj smysl.
21. Nejvyšší správní soud totiž není vázán třicetidenní lhůtou pro rozhodnutí ve věci, jako krajský soud dle § 91a odst. 3 s. ř. s. Uvedené potvrzuje i odborná komentářová literatura následovně: *„Soud v řízení o referendové kasační stížnosti není vázán třicetidenní lhůtou, v níž musí rozhodnout, kterou je vázán krajský soud v referendové věci (§ 91a odst. 3 SŘS, § 91b odst. 3 SŘS).“*²
22. V nyní řešeném případě by tedy Nejvyšší správní soud rozhodoval buď ve standardní době, která se běžně pohybuje okolo jednoho roku, nebo by věc přijal k přednostnímu projednání, v důsledku čehož by bylo řízení zkráceno pouze o několik měsíců. Vzhledem k tomu, že Místní referendum bylo vyhlášeno na dny 13 a 14. 1. 2023, je zjevné, že o kasační stížnosti bude s nejvyšší pravděpodobností rozhodnuto až poté, co Místní referendum případně proběhne, a kasační stížnost by se tímto stala obsolentní.
23. Pokud by nebyl odkladný účinek kasační stížnosti přiznán, nemělo by již pozdější rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci Místního referenda žádné právní účinky na projednávanou věc, neboť by v mezidobí Místní referendum již proběhlo. Tedy nebyla by zde dána ochrana práv sledovaná podáním kasační stížnosti, respektive by tato ochrana byla nenávratně potlačena.

---

² Viz BRUS, M., HLOUCH, L., POTĚŠIL, L., RIGEL, F., ŠIMÍČEK, V. Soudní řád správní: Komentář. [Systém ASPI]; obdobně též srov. BERAN, K., ČERNÍN, K., DIENSTBIER, F., KADLEC, O., KOCOUREK, T., KÜHN, Z., MIKEŠ, P. Soudní řád správní: Komentář. [Systém ASPI].

24. Stěžovatel, případně jiné osoby, by v takovém případě mohli pravděpodobně napadnout pouze nezákonný výsledek referenda, který nepochybně hrozí, postupem dle § 91a odst. 1 písm. c) s. ř. s., tedy podáním nového návrhu k soudu na vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v Místním referendu. Takový postup by byl neefektivní a nevhodný, a to nejen pro stěžovatele, ale též pro soudní soustavu. Lze totiž předpokládat, že by bylo dále vedeno toto řízení před Nejvyšším správním soudem a nad to další řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v Místním referendu před Krajským soudem v Praze a posléze pravděpodobně i řízení o kasační stížnosti v této věci.
25. Nad to by Zastupitelstvo po případném konání Místního referenda v termínu lednových prezidentských voleb muselo fungovat v zásadní nejistotě, kdy by muselo řešit otázky spojené s případnou závazností výsledků Místního referenda, která by mohla být významně narušena případným rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v tomto řízení či v řízení o vyslovení neplatnosti rozhodnutí přijatého v Místním referendu. V souvislosti s tím by bylo pochopitelně narušeno také legitimní očekávání občanů obce ohledně dalšího vývoje ve věci územního plánování obce.
26. Z výše uvedeného je zřejmé, že realizace Napadeného usnesení, tj. konání Místního referenda v termínu lednových prezidentských voleb, by pro samotného stěžovatele i občany stěžovatele znamenala významnou újmu. Dle odborné literatury přitom taková újma v případě přiznání odkladného účinku v případě žaloby proti správnímu rozhodnutí *je významná, pokud by následky správního rozhodnutí nebylo možno v podstatné části navrátit v předešlý stav, bylo-li by posléze správním soudem zrušeno.*³ Výše uvedenou citaci lze analogicky přirovnat k projednávané věci, jelikož po konání Místního referenda v lednovém termínu prezidentských voleb by již nebylo možné výsledky tohoto referenda v tomto řízení zvrátit a jeho následky tak navrátit v předešlý stav. Povaha rozhodnutí Nejvyššího správního soudu v tomto řízení by tak byla čistě akademická, přičemž v takovém případě lze i v judikatuře Ústavního soudu ČR nalézt takové závěry, že čistě akademickými spory se i sám Ústavní soud ČR odmítá zabývat.⁴
27. Oproti tomu přiznání odkladného účinku nepředstavuje újmu pro žádnou ze zúčastněných osob. Pokud Nejvyšší správní soud kasační stížnosti odkladný účinek přizná, neznamená to bez dalšího, že se referendum nebude konat (konat se pochopitelně může, avšak až po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o této kasační stížnosti). Ačkoli je stěžovatel přesvědčen, že jsou otázky vyhlášené referendem nepřijatelné a nejednoznačné (což podrobně rozvádí níže), bude to právě Nejvyšší správní soud, kdo nakonec o této otázce rozhodne.
28. Přípravný výbor sleduje Návrhem na vyhlášení referenda koncepční změnu územního plánu. Pokud by k nezákonným změnám územního plánu, jak navrhuje Přípravný výbor, došlo, bude se jednat o dlouhodobý proces trvající řádově měsíce, a to bez ohledu na skutečnost, zda kasační stížnosti bude přiznán odkladný účinek, či nikoli. Je tedy zcela zjevné, že nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli způsobilo podstatně větší újmu než jiným osobám.
29. Přiznání odkladného účinku také není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Naopak je s veřejným zájmem v souladu, když kasační stížnost směřuje k ochraně před nezákonným vyhlášením Místního referenda, jehož výsledky mohou mít významný negativní vliv na právní

---

³ JIRÁSEK, Jan. § 73 [Odkladný účinek žaloby]. In: BLAŽEK, Tomáš, JIRÁSEK, Jan, MOLEK, Pavel, POSPÍŠIL, Petr, SOCHOROVÁ, Vendula, ŠEBEK, Petr. Soudní řád správní. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016.

⁴ Obdobně viz usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 11. 10. 2006, sp. zn. IV.ÚS 224/04.

poměry občanů stěžovatele a na rozvoj jeho území. Pokud by kasační stížnosti odkladný účinek přiznan nebyl, byl by zmařen veřejný zájem na rozvoji území stěžovatele a veřejný zájem na ochranu práv a oprávněných zájmů občanů stěžovatele.

30. **S ohledem na shora uvedené stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud přiznal dle § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek, jelikož nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti a realizace Místního referenda v termínu lednových prezidentských voleb by pro stěžovatele znamenalo významnou újmu a následné rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o této kasační stížnosti by se stalo zcela obsolentním.**

III.

O OTÁZKÁCH Č. 1 A Č. 2 JE ROZHODOVÁNO PŘI PŘIJÍMÁNÍ ZMĚNY Č. 3 ÚZEMNÍHO PLÁNU A KONÁNÍ MÍSTNÍHO REFERENDA OHLEDNĚ TĚCHTO OTÁZEK JE NEPŘÍPUSTNÉ

31. Zákon o místním referendu v § 7 písm. e) stanoví, že místní referendum nelze konat *v případech, kdy se o položené otázce rozhoduje ve zvláštním řízení.*
32. V současné době je projednávána změna č. 3 územního plánu města Dobříš („**Změna č. 3 ÚP**“). Proti návrhu Změny č. 3 ÚP byla podána řada námitek a připomínek, některých dokonce shodných s obsahem Otázky č. 1 a Otázky č. 2. O těchto námitkách bude pořizovatel Změny č. 3 ÚP rozhodovat dle § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů („**správní řád**“). Z uvedeného důvodu je konání Místního referenda o Otázce č. 1 a Otázce č. 2 nepřípustné ve smyslu § 7 písm. e) zákona o místním referendu, jelikož by v Místním referendu bylo rozhodováno o otázce, o které se rozhoduje ve zvláštním řízení. V obdobném případě již rozhodl Krajský soud v Praze a v této věci uvedl, že:

„Jestliže jsou otázky navržené přípravným výborem pro místní referendum obsahově totožné s námitkami podanými proti návrhu územního plánu (§ 54 odst. 2 stavebního zákona z roku 2006), přičemž o těchto námitkách správní orgán již rozhodl před podáním návrhu na konání místního referenda, nelze takové místní referendum konat, neboť se o položené otázce rozhoduje ve zvláštním řízení [§ 7 písm. e) zákona č. 22/2004 Sb., o místním referendu].“⁵

33. Proti návrhu Změny č. 3 ÚP podali námitky např. MVDr. Jaromír Bláha, Jitka Holcová a Jana Vlnasová, kteří namítají obsahově stejné skutečnosti, které jsou řešeny v Otázce č. 1 a v Otázce č. 3 - tedy to, aby stejně jako v Otázce č. 1 byly pozemky v lokalitě Brodce ve vlastnictví města Dobříš vyjmuty ze zastavitelných ploch. Stejně jako v Otázce č. 2 pak požadují, aby byla zachována současná etapizace výstavby v lokalitách Nad Papežem, Javorová, Na Kole a Západní zóna (které navíc nejsou jakkoli vymezeny), a současně tato etapizace zpřísněna tím, že se velkou většinou rozumí nejméně 85 %. Je tak nepochybné, že vlastníci pozemků a Přípravný výbor se snaží dosáhnout stejného cíle.

Důkaz:

- *Námitky pana MVDr. Jaromíra Bláhy;*
- *Námitky paní Jitky Holcové;*

---

⁵ Viz usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 30. 1. 2013, čj. 50 A 1/2013-115.

- *Námítky paní Jany Vlnasové.*

34. Proti návrhu Změny č. 3 ÚP nebyly podány pouze námítky, které jsou zcela obsahově totožné s Otázkou č. 1 a Otázkou č. 2. Proti návrhu Změny č. 3 ÚP byly podány též námítky věcně totožné, avšak vlastníci pozemků naopak v těchto námitkách tvrdí skutečnosti, dle kterých by se měly dané regulativy oproti návrhu Změny č. 3 ÚP zmírnit.

Důkaz:

- *Námítky pana Ing. Romana Archmana, Václava Archmana a Jaroslavy Archmanové;*
- *Námítky pana Ing. Jiřího Krcha a Pavla Faiereisla.*

35. Stěžovatel si je vědom, že výše vyjmenované osoby nazvaly svá podání jako „připomínky“, avšak jedná se o pouhé označení podání. Podání musí být posuzováno dle jeho skutečného obsahu a smyslu – v tomto případě tedy v návaznosti na jejich obsah a postavení namítajících osob s nejvyšší pravděpodobností jako námítky proti návrhu Změny č. 3 ÚP, o kterých bude rozhodováno dle § 172 odst. 5 správního řádu.
36. Je tak zjevné, že mezi občany města Dobříš panuje nejasný názor ohledně regulace dalšího využití území jejich města. Pokud je mezi občany spor a zákon výslovně předpokládá, aby se o jistých otázkách rozhodovalo ve formalizovaném řízení dle § 172 odst. 5 správního řádu, pak by mělo být postupováno předvídatelně dle právních předpisů. Rozhodování v procesu územního plánování nelze obcházet konáním místního referenda, jak potvrzují správní soudy (viz výše).
37. Krajský soud sice řešil případ, kdy o předmětných námitkách bylo již rozhodnuto, avšak § 7 písm. e) zákona o místním referendu říká, že je místní referendum nepřijatelné konat o otázce, která je předmětem rozhodování ve zvláštním řízení, nikoli které již bylo rozhodnuto ve zvláštním řízení. Dotčené ustanovení tedy nepožaduje pro aplikaci tohoto důvodu nepřijatelnosti konání místního referenda, aby ve zvláštním řízení bylo již v řízení vydáno konečné rozhodnutí. O tom svědčí i závěr Krajského soudu, který v citovaném usnesení uvozuje skutečnost, že o námitkách bylo rozhodnuto, příslovcem „navíc“. Krajský soud tedy tuto skutečnost vyhodnotil jako doplňkovou, tedy nikoli nezbytnou.
38. Ze všech známých skutečností je zřejmé, že přípravný výbor se prostřednictvím Místního referenda snaží obejít rozhodování příslušných otázek postupem dle § 172 odst. 5 správního řádu. Přípravný výbor pouze zneužívá toho, že proces pořizování změny územního plánu je složitý dlouhodobý proces, a zřejmě se snaží využít skutečnosti, že v rozmezí půl roku (tj. mezi zářím 2022 a lednem 2023) se konají dokonce dvoje volby (tj. jedny komunální, ale na území celé České republiky, a jedny celostátní prezidentské).⁶ Je tak vysoce pravděpodobné, dokonce skoro nepochybné, že výsledek Místního referenda by byl znám dříve, než rozhodnutí o námitkách proti Změně č. 3 ÚP.
39. Výsledek Místního referenda by byl pro Zastupitelstvo dle § 42 zákona o místním referendu závazný. Z tohoto důvodu by pozdější rozhodnutí o námitkách, byť odlišné od výsledků Místního referenda, ztratilo zcela svůj smysl. O účelovosti tohoto postupu svědčí o to více

---

⁶ V době podání Návrhu na konání referenda bylo ještě před konáním komunálních voleb, na jejich hlasování mělo být dle návrhu zařazeno i hlasování v navrhovaném Místním referendu.

skutečnost, že jedny z obsahově totožných námitek proti změně č. 3 ÚP podala paní Jitka Holcová, která je jedním z členů Přípravného výboru.

40. **Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem je zjevné, že o Otázce č. 1 a o Otázce č. 3 nelze konat místní referendum z důvodu uvedených v § 7 písm. e) zákona o místním referendu, neboť se o nich rozhoduje ve zvláštním řízení v souvislosti s chystanou Změnou č. 3 ÚP. Napadené usnesení je z uvedeného důvodu nezákonné.**

IV.

OTÁZKA Č. 2 ANI OTÁZKA Č. 3 NEBYLA VYMEZENÁ JEDNOZNAČNĚ A KONÁNÍ MÍSTNÍHO REFERENDA O NICH JE NEPŘÍPUSTNÉ

41. Podle § 8 odst. 3 zákona o místním referendu platí, že *otázka navržená pro místní referendum musí být jednoznačně položena tak, aby na ni bylo možno odpovědět slovem „ano“ nebo slovem „ne“*. Otázka č. 2 a Otázka č. 3 nebyla stanovena jednoznačně, a proto Zastupitelstvo stěžovatele rozhodlo správně, že Místní referendum o nich nelze konat. Krajský soud neposoudil věc správně, když uzavřel, že Otázka č. 2 a Otázka č. 3 byla formulována jednoznačně, a to z níže uvedených důvodů.

K NEJEDNOZNAČNOSTI OTÁZKY Č. 2

42. Otázka č. 2 je v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu hned ze dvou důvodů. Za prvé není zřejmé, jakých přesně lokalit se má požadovaná etapizace týkat, neboť uvedené lokality „*Nad Papežem, Javorová, Na Kole, Západní zóna*“ („**Dotčené lokality**“) nejsou nikde řádně a přehledně vymezeny. Za druhé pak není zřejmé, co se rozumí „*valnou většinou se v tomto rozumí nejméně 85 %*“, resp. není zřejmé, z jakého základu se 85 % počítá a co tato hodnota obnáší.
43. Dotčené lokality nejsou v současně platném územním plánu města Dobříše („**Územní plán**“) jakkoli vymezeny. Současně nejsou Dotčené lokality vymezeny ani v jiných platných územně analytických podkladech, ani v běžných mapách. Pokud by běžný občan o Otázce č. 2 v Místním referendu hlasoval, nebyl by schopný reálně posoudit, jakého přesně území by se měla etapizace týkat.
44. Stěžovatel si je vědom judikatury správních soudů, které obecně uzavírají, že určitost otázky je třeba posuzovat s ohledem na místní poměry a realie. Například Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2017, č. j. Ars 2/2017-60 uvedl, že „*při posuzování určitosti otázky položené v referendu se přihlíží k místním realitám, a tedy srozumitelnosti otázky pro konkrétní osoby oprávněné hlasovat v referendu*“. Zároveň ale stěžovatel upozorňuje, že v citovaném rozsudku se Nejvyšší správní soud vyjádřil k určitosti otázky položené v referendu i obecně, když uvedl, že „*případná nejednoznačnost otázky musí dosahovat určité intenzity a navozovat matoucí a víceznačné interpretace běžnému adresátovi již při prvním čtení*“. Otázka č. 2 přitom vzbuzuje dokonce hned dvě výkladové nejednoznačnosti.
45. Obecně platí, že určitost posuzování otázky položené v referendu je třeba vykládat z pohledu průměrného občana, který je v tomto referendu oprávněným voličem. Otázka č. 2 je ovšem nejasně formulovaná právě i z pohledu průměrného občana, který má v Místním referendu hlasovat.
46. Dotčené lokality jsou v rámci Otázky č. 2 označeny pouze obecným názvem, který není nikde oficiálně vymezen nebo objasněn. Konkrétní vymezení Dotčených lokalit především není nijak

zřejmé z Územního plánu, a to ani z jeho textové, ani z grafické části. Je zřejmé, že každý z obyvatel Dobříše si pod tímto názvem může představit, a bezesporu i představí, pouze oblast města bez jejího konkrétního přesného vymezení. Současně si každý občan může pod vymezením lokality, tak jak je učiněno v Otázce č. 2, představit jiný rozsah území.

47. Krajský soud v Hradci Králové v jednom ze svých usnesení rozhodl, že nepovažuje za určité vymezení lokalit pouze označení prostřednictvím místního názvosloví, neboť může být sporná přesnější lokalizace dotčených míst. Citované usnesení sice zrušil svým rozsudkem Nejvyšší správní soud, avšak jen z toho důvodu, že vymezení dotčených lokalit bylo v případě řešeného místního referenda vymezeno jednoznačně v grafickém znázornění, které bylo součástí podpisového archu a z důvodu, že se jednalo o místní jména zanesená v běžných mapách.
48. Naproti tomu v případě Dotčených lokalit tyto lokality nebyly vymezeny ani v grafickém znázornění, ani se nejedná o místní jména, která by byla obsažena v běžných mapách. Například „Nad Papežem“ je sice jedna z ulic ve městě Dobříš, ale nelze předpokládat, že lokalita „Nad Papežem“ je zcela shodná se stejnojmennou ulicí. A i kdyby tomu tak bylo, nelze jednoznačně určit, jakých pozemků a staveb se má ve vztahu k této ulici předmětná regulace týkat.
49. Území řešená v místním referendu by měla být vymezena dostatečně jednoznačně. Je-li to pro vyloučení všech pochybností zapotřebí pro určení rozsahu lokality, o které má být rozhodováno v místním referendu, lze z hlediska právní jistoty uvažovat i o vymezení lokalit na základě parcelních čísel. Jako příklad lze uvést usnesení Krajského soudu v Praze,⁷ ve kterém tento soud uzavřel, že se jednalo o jednoznačné vymezení lokalit. V případě řešeném v usnesení ze dne 25. 6. 2015, č. j. 50 A 5/2015-57 Krajský soud vyslovil, že území bylo vymezeno jednoznačně i prostřednictvím místního názvu lokalit, avšak název těchto lokalit byl pouze doplňkový (uveden v závorce) k vymezení lokalit pomocí parcelních čísel.
50. Účelem Otázky č. 2 je nepochybně změna Územního plánu. Územní plán představuje dokument, ve kterém je závazně vymezeno prostorové a funkční uspořádání území a jeho využití. Jednotlivé plochy musí být v územním plánu přesně vymezeny. Pokud má tedy na základě Místního referenda dojít ke změně Územního plánu, tj. ke změně prostorového či funkčního uspořádání a využití území určitých lokalit, musí být Dotčené lokality v otázkách Místního referenda přesně vymezeny, což se v případě návrhů Otázky č. 2 nestalo.
51. Je tak zjevné, že vymezení Dotčených lokalit v Otázce č. 2 nedovoluje ani místním občanům přesně určit, která přesně vymezená oblast území, tedy které konkrétní pozemky mají být touto otázkou dotčeny. V případě Otázky č. 2 tak nelze aplikovat závěr, že místním občanům je známo, kde přesně se dotčené lokality nachází. Označení dotčených lokalit je pouze obecné a odkazuje na neuzavřené území.
52. Případ, kdy obec nevyhlásila místní referendum z důvodu nevymezení území, resp. jeho neuzavřenosti, potvrdil za ústavně konformní v jednom svém usnesení i Ústavní soud ČR. Ten ve svém rozhodnutí aproboval názor Krajského soudu v Ostravě, podle kterého vymezení lokality v rámci místního referenda jako „*směrem severovýchodním podél rychlostní*

---

⁷ Viz usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 25. 6. 2015, č. j. 50 A 5/2015-57.

komunikace R 46 směrem k Olomouci" nebylo dostatečně určité.⁸ V tomto ohledu lze jistě spatřovat značnou podobnost tohoto případu a vymezení lokalit v rámci Otázky č. 2.

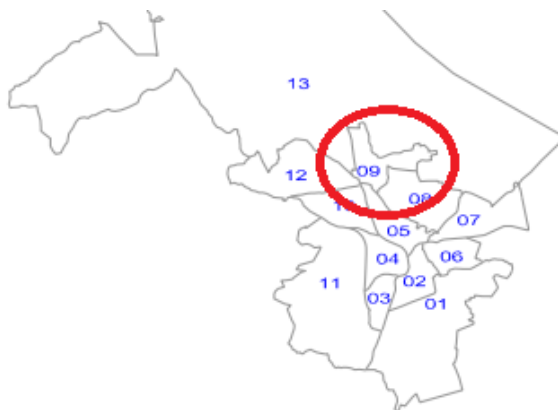
53. K nejednoznačnosti otázek v místním referendu se vyjádřil také Krajský soud v Plzni v usnesení ze dne 20. 8. 2021, č. j. 77 A 97/2021 – 46, a to při rozhodování o přípustnosti otázek v referendu navrhovaném ve městě Sušice. Krajský soud v Plzni částečně zamítl návrh na konání místního referenda, když (mimo jiné) vyhodnotil otázku ve znění „*Souhlasíte, aby se město Sušice zavázalo k tomu, že neprodá nemovitosti, které slouží Sušické nemocnici k poskytování zdravotní péče ve výše uvedeném rozsahu po dobu minimálně 2 let?*“ jako nepřipustnou. K tomu uvedl, že:

„(...) není zřejmé, jaký konkrétní obsah má být přisuzován výrazu „nemovitosti, které slouží (...) k poskytování zdravotní péče (...)“. Tomuto výrazu lze přisuzovat různý obsah, a to ať už užší, v jehož rámci půjde pouze o budovy, ve kterých bude docházet k bezprostřednímu poskytnutí příslušných zdravotních služeb, stejně tak přijatelný je ovšem i výklad širší, který bude zahrnovat i případné budovy zajišťující provoz zdravotnického zařízení po technické stránce (výměníky, prádelny, sterilizace, budovy autoprovozu apod.), nepředstavitelný pak není ovšem ani výklad široký, který může zahrnovat i případné ubytovny zaměstnanců apod. Všechny tyto podoby výkladu jsou představitelné a legitimní.“

54. Ačkoli v Krajském soudem v Plzni řešeném případě se nejednalo o vymezení pozemků, závěry o určitosti obsahu otázek jsou použitelné i na nyní řešený případ. Dotčené pozemky jsou vymezeny pouze obecným názvem, který navíc nemusí být mezi všemi obyvateli města zažitý. Je zjevné, že vzhledem k faktu, že nejde o geografický či oficiální název oblasti, **každý z obyvatel si rozsah těchto lokalit může vyložit rozdílně, přičemž všechny tyto formy výkladu by měly být považovány za legitimní.**
55. Nad rámec výše uvedeného stěžovatel doplňuje, že vymezení dotčených lokalit je **obecné a neurčité i v porovnání s Otázkou č. 1.**
56. V rámci Otázky č. 1 vyznačil navrhovatel lokalitu, které se má otázka týkat, v souladu s územním plánem. Lokalita v Otázce č. 1 je označena jako „Brodce“, tedy shodně, jako je označena v Územním plánu v jeho textové i grafické části (*viz obr. č. 1*). Lokalita Brodce tak představuje zcela jasně a jednoznačně určenou lokalitu. Je tedy zjevné, jaké lokality se má změna Územního plánu navrhovaná v Otázce č. 1 týkat a jaké konkrétní území má zasahovat. Není tedy jasné, z jakého důvodu Přípravný výbor vyznačil lokality v Otázce č. 2 takto nejednoznačným způsobem.

---

⁸ Viz usnesení Ústavního soudu ČR ze dne 1. 12. 2011, sp. zn. II.ÚS 3027/08.

VYMEZENÍ SEKTORŮ:

- sektor 01 - zámecký obvod, vč. sport. areálu v Lipkách, ČOV, hřbitova
- sektor 02 - centrum a Malá Strana (mezi ryb. Koryto, ul. Part. Svobody, Mírovým nám., Příbramskou, ul. V Lipkách)
- sektor 03 - jih vč. jižní průmyslové zóny (mezi Rosovickou a Příbramskou)
- sektor 04 - západ - sídlištní a rodinná zástavba za náměstím, Slovanka (mezi Petrovičovou, Mírovým nám. a Rosovickou)
- sektor 05 - sever - rodinná zástavba, Papežanka, Kolo (mezi ul. Part. Svobody, Petrovičovou, Brodeckou a rybníkem Papež)
- sektor 06 - od Ligrusu k Prachandě (mezi ryb. Koryto, ul. Za Pivovarem, silnici od Prachandy do St. Hutě a sil. od hřbitova do St. Hutě)
- sektor 07 - sev. prům. zóna (od Kodetky ul. Pražskou, za Bentelerem kolem vjí Větník, ul. Rukavičkářskou, Za pivovarem, Dub, Kaštaný a Krásný život)
- sektor 08 - větník za Papežem, Vlaška
- sektor 09 - Brodce**
- sektor 10 - sanatorium, vč. zástavby pod sanatoriem (mezi Hostomickou silnicí a Brodeckou ul.)
- sektor 11 - Sv. Anna (jihozápadní část území, jižně od Hostomické silnice, k lomu Jezírko)
- sektor 12 - Trnová
- sektor 13 - Hřebený, vč. býv. vojenské základny

Obr. 1: vyznačení lokality Brodce v územním plánu

57. Naproti tomu lokality obsažené v Otázce č. 2 jsou vymezeny teprve v návrhu Změny č. 3 ÚP, a to i přesto, že platný Územní plán pravidla etapizace obsahuje již dnes. Vzhledem k tomu, že Změna č. 3 ÚP je prozatím pouze návrhem, který je projednáván, nelze ji brát jako závazný podklad, na základě kterého by bylo možné lokality přesně vymežit a dle toho hlasovat o Otázce č. 2.
58. Jedná se o pouhý návrh Změny č. 3 ÚP, který nebyl přijat, a ani není jisté, že přijat bude, nebo že bude přijat v navrhované podobě. Do doby přijetí Změny č. 3 ÚP může dojít k řadě změn znění návrhu Změny č. 3 ÚP, včetně změny vymezení předmětných lokalit. *Ad absurdum* může například dojít k tomu, že rozsah lokalit bude natolik zúžen, že se bude etapizace vztahovat například jen na jeden pozemek v každé z lokalit, což jistě nebylo cílem Přípravného výboru. Má-li být tedy o Otázce č. 2 hlasováno, musí být Dotčené lokality jednoznačně a přesně vymezeny, což v současné chvíli nejsou.
59. Nejednoznačně je v Otázce č. 2 vymezena rovněž hodnota „85 %“. Není totiž bez pochyby zřejmé, z jaké hodnoty by se měla hodnota 85 % zastavěnosti počítat. Běžný občan nemůže disponovat informacemi o tom, kolik domů může být v jaké části města na doposud nezastavěných, ale zastavitelných pozemcích, realizováno. Ani nemůže disponovat informacemi o tom, jaká je nejvýše možná zastavěnost jednotlivých území města. Informace o rozsahu zastavěnosti a zastavitelnosti jsou obsaženy teprve v návrhu Změny č. 3 ÚP, která jak již bylo uvedeno, nebyla přijata a může být v budoucnu ještě značně měněna. Údaje obsažené v návrhu Změny č. 3 ÚP tak nemohou být směrodatným podkladem pro hlasování o Otázce č. 2 ani v tomto ohledu.

60. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že Otázka č. 2 je v mnoha ohledech nejednoznačná. Otázka č. 2 je tedy v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu a nelze o ní Místní referendum konat. Krajský soud tak nesprávně věc posoudil, když dospěl k závěru, že Otázka č. 2 byla formulována jednoznačně. Krajský soud proto i v tomto ohledu zatížil Napadené usnesení vadou nezákonnosti.

K NEJEDNOZNAČNOSTI OTÁZKY Č. 3

61. Otázka č. 3 je nejednoznačná rovněž z několika důvodů. Z Otázky č. 3 není zřejmé, na jakém území by mělo být vyloučeno rozšíření možnosti zástavby oproti současnému stavu. V Otázce č. 3 je pouze uvedeno, že by se mělo jednat o okolní krajinu a „k dnešnímu dni“ (ke dni konání referenda) nezastavěné území. Běžný občan si jistě pod pojmem „okolní krajina“ představí jiné území a jeho rozsah. Stejně tak pod pojmem nezastavěné území si každý občan jistě představí něco jiného. Z Otázky č. 3 tak není zřejmé, na jakém území by měla být nově omezena výstavba. Přitom, jak bylo již objasněno výše, pokud se otázky v místním referendu týkají změn územního plánu nebo přijetí nového územního plánu, musí být dotčená území přesně vymezena.
62. Z Otázky č. 3 pak rovněž není zřejmé, jakým způsobem by mělo být vyloučeno rozšíření zástavby oproti současnému stavu. Dle platné právní úpravy lze totiž novou výstavbu omezit buď (i) vymezením dotčených pozemků jako nezastavitelných, nebo (ii) vydáním stavební uzávěry, nebo (iii) vymezením omezujících podmínek regulace dotčeného území v územním plánu. Přitom každý z těchto způsobů by měl nepochybně jiné důsledky jak do sféry vlastníků pozemků, kterých by se toto omezení mělo týkat, tak do celkového uspořádání a rozvoje území města Dobříše. Aby bylo možné o Otázce č. 3 hlasovat, muselo by být vymezeno, jakým způsobem by měla být omezena výstavba na dotčeném území. Tato skutečnost nyní v Otázce č. 3 obsažena není, a nelze tak na ni bez jakýchkoli pochybností odpovědět. Občané musí vědět, o čem hlasují a musí být schopni vyhodnotit, jaké důsledky bude jejich odpověď mít.
63. V neposlední řadě pak ze znění Otázky č. 3 není zřejmé, zda má být výstavba omezena přijetím nejbližší změny platného Územního plánu, nebo zda má výstavba vyloučena do budoucna v jakékoli změně územního plánu. V Otázce č. 3 je totiž uvedeno „*Má územní plán města Dobříše i jeho změny vylučovat [...]*“. Není tak zřejmé, zda se má jednat pouze o nejbližší změnu Územního plánu, tj. v současné době projednávanou Změnu č. 3 ÚP, nebo zda se má v případě kladné odpovědi na tuto otázku jednat o jakoukoli změnu Územního plánu, která bude v budoucnu přijímána, a dokonce i pokud bude přijímán nový územní plán města Dobříše.
64. V konečném důsledku by totiž kladná odpověď na Otázku č. 3 mohla znamenat, že v jakékoli změně Územního plánu bude muset být dodržen požadavek na vyloučení zástavby v dotčeném území. Toto území by tak bylo zakonzervováno v podstatě navždy. Výsledky místního referenda jsou totiž pro zastupitelstvo závazná, a to bez ohledu na změnu politického zastoupení. V případě kladné odpovědi na Otázku č. 3 by tak výsledek referenda muselo Zastupitelstvo respektovat kdykoli bude přijímána nová změna Územního plánu nebo nový územní plán, což by však s nejvyšší pravděpodobností ani nebylo možné s ohledem na rozpor tohoto požadavku s právními předpisy (k tomu podrobněji viz níže).
65. Otázka č. 3 nebyla formulována jednoznačně, jak správně namítal stěžovatel již ve Vyjádření stěžovatele k návrhu, a byla tedy stanovena v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu. Krajský soud tak nesprávně věc posoudil, když dospěl k závěru, že Otázka č. 3 byla formulována jednoznačně. Krajský soud zatížil Napadené usnesení i z tohoto důvodu vadou nezákonnosti.

V.

**KONÁNÍ MÍSTNÍHO REFERENDA JE NEPŘÍPUSTNÉ Z DŮVODU ROZPORU
VYMEZENÝCH OTÁZEK S PRÁVNÍMI PŘEDPISY**

66. Jak již stěžovatel namítal ve Vyjádření stěžovatele k návrhu, Vymezené otázky jsou v rozporu s právními předpisy a zároveň by rozhodnutí o nich v Místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy, a jeho konání je tedy nepřípustné ve smyslu § 7 písm. d) zákona o místním referendu. Vzhledem k tomu, že Krajský soud v Napadeném usnesení argumenty stěžovatele neposoudil správně, nebo k nim nepřihlédl, zatížil Napadené usnesení vadou nezákonnosti.
67. Stěžovatel proto níže opakovaně uvádí důvody nepřípustnosti jednotlivých Vymezených otázek ve smyslu § 7 písm. d) zákona o místním referendu a blíže je rozvádí. Pokud stěžovatel nedopatřením některé důvody uvádí teprve nyní, není to jeho úmyslem. I takové argumenty jsou však v řízení o kasační stížnosti z jeho strany přípustné, jak ostatně rozhodl Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 2. 7. 2008, č. j. 1 Ans 5/2008-104:
- „Zákaz uvádět v řízení o kasační stížnosti nové právní důvody, které nebyly uplatněny v řízení před krajským soudem (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), dopadá pouze na takového stěžovatele, který byl v řízení před krajským soudem žalobcem. Žalovaný správní orgán, který podává kasační stížnost, může argumentovat jakýmkoli právními důvody, a to bez ohledu na to, jakou procesní obranu uplatnil ve vyjádření k žalobě a zda takové vyjádření vůbec podal.“*
68. V řízení o Návrhu byl žalobcem, resp. navrhovatelem, přípravný výbor. Stěžovatel byl žalovaným, resp. odpůrcem, a má tak v kasační stížnosti možnost uplatňovat jakékoli právní důvody, i když je neuplatnil ve Vyjádření stěžovatele k návrhu. To platí stejně o důvodech nejednoznačnosti Otázky č. 2 a Otázky č. 3 a o důvodech nepřípustnosti Otázky č. 1 a Otázky č. 3. Ostatně tyto důvody by mohl stěžovatel uplatnit i v případě, že by v řízení o Návrhu žádné vyjádření neuplatnil.

K NEPŘÍPUSTNOSTI OTÁZKY Č. 1

69. Pokud by byla výsledkem Místního referenda kladná odpověď na Otázku č. 1, pak by došlo k tomu, že by musely být pozemky ve vlastnictví stěžovatele v lokalitě Brodce vymezeny v Územním plánu jako nezastavitelné. To by mimo jiné znamenalo, že na těchto pozemcích by nebylo možné již nikdy vybudovat žádnou stavbu, a to ani stavbu ve veřejném zájmu, která by sloužila k uspokojení potřeby občanů.
70. Stěžovatel jako veřejnoprávní korporace má povinnost dbát o potřeby svých občanů a svoji činností je též uspokojovat. K těmto činnostem patří též zajištění sociálního bydlení, vzdělávání (tj. též vybudování základních a mateřských škol), péči o seniory a zajištění veřejné vybavenosti. Aby tyto činnosti mohl stěžovatel vykonávat a potřeby svých občanů v souladu s právními předpisy uspokojovat, potřebuje k tomu mít kromě finančních prostředků také pozemky, na kterých bude možné tyto činnosti realizovat. Pokud by stěžovatel Místní referendum o Otázce č. 1 vyhlásil, jednal by v rozporu s právními předpisy, které mu povinnost realizovat tyto činnosti ukládají.
71. Pokud by byla výsledkem Místního referenda kladná odpověď na Otázku č. 1, byl by výrazně snížen počet pozemků ve vlastnictví stěžovatele, na kterých by bylo možné realizovat stavby, které by měly sloužit k zajištění potřeb občanů stěžovatele. Stěžovatel by tak musel v souladu s výsledkem referenda postupovat naopak v rozporu s právními předpisy, které mu povinnost uspokojovat tyto nejširší potřeby občanů ukládají.

K NEPŘÍPUSTNOSTI OTÁZKY Č. 2

72. Otázka č. 2 nejen, že není formulována jednoznačně, ale je též nepřipustná ve smyslu § 7 písm. d) zákona o místním referendu. Otázkou č. 2 se Přípravný výbor nepochybně snaží zpřísnit podmínky etapizace, které platí dle Územního plánu již od roku 2010, tj. již 12 let. Pokud by byla výsledkem referenda kladná odpověď na Otázku č. 2, došlo by k faktickému zamezení jakékoli další zástavby v existujících zastavitelných plochách.
73. Toto území by tak bylo zakonzervováno pro další rozvoj. Takový důsledek je nepřipustný v době, kdy je Česká republika na chvostu s bytovou politikou a dlouhodobě se zhoršuje situace s bydlením. Dvanáctiletá praxe se stanovenými pravidly etapizace ukázala, že ve spojení s pomalými procesy řízení u stavebních úřadů je etapizace z hlediska rozvoje neudržitelná, natož aby byla pravidla dále zpřísněna, jak navrhuje Přípravný výbor.
74. Pokud by byla výsledkem referenda kladná odpověď na Otázku č. 2, musela by být pravidla etapizace ještě zpřísněna, což by bylo vůči vlastníkům pozemků, kterých by se tato regulace dotkla, nepřiměřená. Pokud by se tak stalo, je nepochybné, že vlastníci pozemků, kteří by z tohoto důvodu nemohli svůj pozemek na dlouhou nepředvídatelnou dobu zastavět, by po stěžovateli požadovali náhradu dle § 102 odst. 2 stavebního zákona. Vlastníci dotčených pozemků by totiž nejenže neměli jistotu, kdy budou moci svůj pozemek využít k zástavbě, ale neměli by ani jistotu, že tento okamžik někdy nastane.
75. Náhrady ve smyslu § 102 odst. 2 stavebního zákona by pro stěžovateli představovali škodu, která by vznikla nikoli na základně odborného posouzení a rozhodnutí zastupitelů stěžovatele, ale na základě výsledků referenda, které byl stěžovatel povinen vyhlásit i pro jeho rozpor s právními předpisy.
76. Krajský soud v Napadeném usnesení dospěl k nesprávnému závěru, když vyslovil, že Otázka č. 2 není v rozporu s právními předpisy. Přitom sám Krajský soud na více místech Napadeného usnesení připouští, že zpřísnění pravidel etapizace by mohlo být nepřiměřené či nezákonné. Například v bodu 34. Napadeného usnesení Krajský soud uvádí, že:
- „Odpůrcem namítaná nepřiměřenost je toliko možným, nikoliv však nevyhnutelným následkem navrhovatelem prosazovaných regulativů územně plánovací dokumentace [...] Soud nevyklučuje, že se některé z navržených opatření může v konkrétním případě skutečně jako nepřiměřené či jinak nezákonné projevit.“*
77. I přesto, že tedy ani Krajský soud nevykloučil, že by rozhodnutí o Otázce č. 2 mohlo být v rozporu s právními předpisy, nesprávně rozhodl, že je o Otázce č. 2 možné konat referendum. Přitom ze znění § 7 písm. d) zákona o místním referendu výslovně plyne, že místní referendum nelze konat o otázce, jejíž rozhodnutí by (byť jen) mohlo být v rozporu s právními předpisy: *„Místní referendum nelze konat [...] jestliže by otázka položená v místním referendu byla v rozporu s právními předpisy nebo jestliže by rozhodnutí v místním referendu mohlo být v rozporu s právními předpisy“*. Z citovaného ustanovení tedy jednoznačně plyne, že referendum je nepřipustné i tehdy, pokud by otázka nebo rozhodnutí o ní již pouze mohlo být v rozporu s právními předpisy.
78. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že u Otázky č. 2 je naplněn důvod nepřipustnosti dle § 7 písm. d) zákona o místním referendu. Krajský soud provedl nesprávné posouzení věci, a zatížil tak Napadené usnesení vadou nezákonnosti.

K NEPŘÍPUSTNOSTI OTÁZKY Č. 3

79. Nad rámec toho, že je Otázka č. 3 vymezena nejednoznačně (tj. v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu), je též nepřipustná ve smyslu § 7 písm. d) zákona o místním referendu, jak namítal stěžovatel již ve Vyjádření stěžovatele k návrhu.
80. Pokud by byla výsledkem referenda kladná odpověď na Otázku č. 3, došlo by k nepřiměřenému zásahu do vlastnického práva vlastníků pozemků dotčených omezením výstavby. Stejně jako v případě kladné odpovědi na Otázku č. 2 by i v tomto případě mohli tito vlastníci požadovat náhrady za změny v území dle § 102 odst. 2 stavebního zákona a stěžovateli by tak vznikla škoda.
81. Výsledek referenda by navíc znemožnil stěžovateli zvolit si způsob dosažení požadovaného cílového stavu, který by byl proporcionální a v souladu s cíli územního plánování dle § 18 odst. 1, 2 a 3 stavebního zákona. I z tohoto důvodu o otázce č. 3 nelze místní referendum konat, neboť by mohlo zavázat orgány stěžovatele k přijetí územního plánu či jeho změny v rozporu právními předpisy.
82. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že u Otázky č. 2 je naplněn důvod nepřipustnosti dle § 7 písm. d) zákona o místním referendu. Krajský soud provedl nesprávné posouzení věci, a zatížil tak Napadené usnesení vadou nezákonnosti.

VI.

SHRNUTÍ

83. Stěžovatel s ohledem na vše výše uvedené uzavírá, že kasační stížnost by měl být přiznán odkladný účinek a že kasační stížnost je důvodná a Napadené usnesení by proto mělo být Nejvyšším správním soudem v řízení o kasační stížnosti v souladu s § 110 odst. 1 SŘS zrušeno, a to především z níže uvedených důvodů:
- 1) **Pokud by kasační stížnosti nebyl přiznán odkladný účinek, ztratilo by samotné řízení o této kasační stížnosti zcela svůj smysl. Vzhledem k tomu, že Místní referendum bylo Napadeným usnesením vyhlášeno na dny 13. a 14. 1. 2023, je zjevné, že o této kasační stížnosti bude rozhodnuto až poté, co Místní referendum proběhne, a samotná kasační stížnost a stejně tak i rozhodnutí o ní by se tímto staly obsolentními.**
  - 2) **Stěžovatel by se výsledkům Místního referenda mohl bránit pouze *ex post* napadením zákonností jeho výsledku, byť by stále v této době běželo řízení o této kasační stížnosti. Takový postup by byl neefektivní a nevhodný, a to nejen pro stěžovatele, ale též pro soudní soustavu.**
  - 3) **Je zcela zjevné, že nepřiznání odkladného účinku by stěžovateli způsobilo podstatně větší a významnou újmu než jiným osobám, neboť poté, co případně proběhne Místní referendum v termínu lednových prezidentských voleb, bude zcela popřena soudní ochrana stěžovatele v podobě podané kasační stížnosti. Přiznání odkladného účinku také není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, naopak je především s ohledem na komplikace, které může vyvolat případné nepřiznání odkladného účinku, v souladu s ním.**

- 4) Napadené usnesení je dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. nezákonné v důsledku nesprávného posouzení právních otázek Krajským soudem, které bylo zapříčiněno chybným posouzením obsahu otázek vymezených v Návrhu Místního referenda, a to zejména z důvodu, že:
- a) O Otázce č. 1 a Otázce č. 2 je nepřipustné konat místní referendum z důvodu uvedeného v § 7 písm. e) zákona o místním referendu, neboť řešení těchto otázek je předmětem zvláštního řízení při rozhodování o námitkách v rámci procesu přijímání Změny č. 3 ÚP.
  - b) Otázka č. 2 a Otázka č. 3 nebyly Přípravným výborem vymezeny jednoznačně, a to především s ohledem na nejednoznačnost pojmenování vybraných lokalit a použití neurčitých a zmatečných pojmů v rámci těchto otázek, a jsou tedy v rozporu s § 8 odst. 3 zákona o místním referendu.
  - c) O Otázce č. 1, Otázce č. 2 a Otázce č. 3 je nepřipustné konat referendum z důvodu vymezeného v § 7 písm. d) zákona o místním referendu, neboť by kladné odpovědi na tyto otázky mohly zavázat orgány stěžovatele k přijetí územního plánu či jeho změny v rozporu právními předpisy.

VII.

ZÁVĚREČNÝ NÁVRH

84. Jelikož by konání Místního referenda v termínu lednových prezidentských voleb znamenalo pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jelikož přiznání odkladného účinku Napadenému usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64 není v rozporu s důležitým veřejným zájmem, stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal dle § 107 ve spoj. s § 73 odst. 2 s. ř. s. toto

u s n e s e n í:

Kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64 se přiznává odkladný účinek.

85. Jelikož je Napadené usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64 nezákonné, stěžovatel navrhuje, aby Nejvyšší správní soud vydal tento

r o z s u d e k:

Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 43 A 69/2022 – 64, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

Za město Dobříš

Mgr. Marek Vojáček, advokát

na základě plné moci

Přílohy:

- 1) Námitky pana MVDr. Jaromíra Bláhy
- 2) Námitky paní Jitky Holcové
- 3) Námitky paní Jany Vlnasové
- 4) Námitky pana Ing. Romana Archmana, Václava Archmana a Jaroslavy Archmanové
- 5) Námitky pana Ing. Jiřího Krcha a Pavla Faiereisla